

Folkenes Forbund maa udgaa et betydningsfuldt Initiativ i saa Henseende. Dette Organ tilvejebringes derigennem, at der nu idenfor Udenrigsministeriet ansættes en Raadgiver i Folket.

Den betydningsfuldeste Nydannelse er dog utvivlsomt det foreslaaede Oplysningsbureau for Erhvervene med det til dette Bureau knyttede Raad, dette Erhvervsraad, hvori Erhvervinteresser, Arbejderinteresser, Handelsministeriet og Landbrugsministeriet skal være repræsenterede under Ledelse af en Chef, som skal udpeges af dette Erhvervsraad, og det siges udtrykkeligt i Bemærkningerne til Lovforslaget ved dets Fremsettelse i det høje Folketing, at Hensigten er at søge denne Post besat med en praktisk Mand, der hentes fra Erhvervslivet. Derigennem slaas det fast, at det er de økonomiske og de erhvervsmæssige Interesser, der skal varetages gennem Udenrigsministeriet i mere fremtrædende Grad, end Tilfældet hidtil har været. Det forekommer mig ganske vist, at et saadant Raad, hvis man ikke samtidig med, at man faar alle Interesser, som er af Betydning, varetaget, passer paa, at dette ikke sker gennem Dublering af Personerne, vil blive meget talrigt, og det er jo ikke altid fremmende for en saadan Forsamlings Arbejdsevne og Forhandlingsdygtighed. Det er naturligvis ogsaa dette, der giver Anledning til, at der indenfor Raadet skal oprettes et staaende Arbejdsudvalg. Men som Raadet nødvendigvis maa blive ret stort i Tal, saaledes synes det mig ogsaa, at man, hvad Arbejdsudvalget angaar, har gjort Tallet rigelig stort. Et Antal af 9 Personer synes mig at være meget, selv om jeg skal erkende, at det er et mindre betydningsfuldt Spørgsmaal, om Tallet bliver en Smule større eller mindre. Men jeg kunde dog tænke mig, at man indenfor Arbejdsudvalget skulde kunne faa de forskellige Interessegrene repræsenteret uden at gaa til et saa stort Medlemstal.

Vor Repræsentation i Udlandet skal forøges gennem Oprettelsen af en Række nye Gesandtskaber og Konsulater saavel indenfor gamle Statsdannelse som i en Række af de ved Krigen nyskabte, og vi bør efter min Mening, saa snart Forholdene gør det muligt og Opgaven kan løses, derved, at kvalificerede Personer staa rede til at gaa ud i denne Tjeneste, udnytte vore Chancer i de nye Stater og søge at sikre os den Plads indenfor dem for Samhandel og Afsætning af dansk Produktion, som det er os muligt at tilvejebringe. Men ud fra den Betragtning mener jeg rigtig-

nok, at det er vor Opgave her i Rigsdagen ved Lovforslagets Behandling og Vedtagelse at tilvejebringe en Ramme saa omfattende, som det er fornødent, og saa nøje gennemtænkt, som Opgavens særlige Karakter kræver. Men det Tempo, hvori denne Ramme skal fyldes, bør vi overlade den ansvarlige Regering, som ogsaa helt og fuldt maa have Ansvar for de Personer, til hvem den paa hver enkelt Plads overlader Reformens Udførelse. Deri ligger da, at jeg ikke kan billige de Bestemmelser, der i Lovforslagets Paragraffer 4 og 6 er indsatte i det høje Folketing, og hvorefter Bevillingsmyndigheden skal være berettiget til frit at skønne over Tidspunktet for Posternes første Besættelse. I Lovforslagets § 5 overlader man Regeringen at lade Danmark konsulært repræsentere, hvor Regeringen finder det passende, men Tidspunktet, da denne Repræsentation skal sætte ind, forbeholder Bevillingsmyndigheden sig at skønne over. Det forekommer mig, at der ikke er god Samstemmighed i disse to Bestemmelser. Man beslutter sig til en Række Gesandtskabers Oprettelse, hvis Betydningsfuldhed man derigennem erkender, men man forbeholder Bevillingsmyndigheden at skønne over Tidspunktet, da disse Poster skal besættes. For øvrigt synes Udtrykket „Bevillingsmyndigheden“ i denne Sammenhæng mig i ikke ringe Grad uklart. Jeg spørger: mener man dermed Finansudvalgene, mener man, at disse Konsulater og Gesandtskabers Oprettelse, som dels gives i Regeringens Haand gennem Lovforslaget, dels besluttes gennem Lovforslaget, skal finde Optagelse paa den aarlige Finanslov, før Oprettelse finder Sted, eller mener man, at der skal en Lov til i hvert enkelt Tilfælde, før man kan gaa til disse Posters Oprettelse? Jeg spørger: hvilken Information til en kyndig Bedømmelse af disse Forhold kan Bevillingsmyndigheden, kan Rigsdagen tænke sig at komme i Besiddelse af udover den Viden, som den til enhver Tid siddende Regering faar om disse Spørgsmaal, og ud fra hvilken det forekommer mig, at Regeringen burde have Ret til at handle under Ansvar? Jeg ser ikke, ad hvilke Veje det skulde være muligt for Rigsdagen paa Omraader som disse at danne sig et Skøn ud fra en Viden, ud fra Oplysninger, som den til enhver Tid siddende Regering ikke ogsaa besidder. Vil man ikke forskærtse Reformens Betydning og efter min Mening Gang paa Gang afgjort forpasse det rette Øjeblik, saa bør der sikkert i Lovforslaget ske en Ændring